

Dosarul nr.2ra-1571/18

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul central (judecătorul: Gh.Purici)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecătorii: Iu. Grosu, A.Ciobanu, A. Garbuz)

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând recursul declarat de Viorel Garmaliuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Garmaliuc
împotriva Iuliei Repeșco, intervenient accesoriu Elvira Garmaliuc cu privire la
încasarea mijloacelor bănești,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Bălți prin care a fost admis
apelul declarat de Iulis Repeșco și Elvira Garmaliuc, casată hotărârea din
16 august 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul central și pronunțată o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 02 martie 2017 Viorel Garmaliuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Iuliei Repeșco, intervenient accesoriu Elvira Garmaliuc cu privire la
încasarea mijloacelor bănești.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, în perioada căsătoriei cu
Elvira Garmaliuc, periodic pleca la muncă peste hotarele țării.

La propunerea soacrei Iulia Repeșco, banii câștigați au fost transferați ultimei,
care s-a obligat să-i restituie la revenire lui în țară.

A susținut că, la 29 septembrie 2014 prin intermediul operatorului „Zolotaia
Korona”, a fost transferată din Federația Rusă, Iuliei Repeșco suma de 100 000,00
ruble rusești echivalentul a 37 460,00 lei, pe care ultima în aceeași zi i-a primit, fapt
confirmat prin ordinul de plată eliberat de BC „Moldindconbank” SA, filiala Soroca.

Revenind acasă, la solicitările lui de a îi întoarce sumă de 37 460,00 lei, Iulia
Repeșco a refuzat întoarcerea sumei care îi aparține reclamantului.

Ca urmare între el și Elvira Garmaliuc au apărut neînțelegeri care au dus la
desfăcerea căsătoriei.

Raclamantul Viorel Garmaliuc a solicitat, obligarea Iuliei Repeșco de a-i restitui
mijloacele bănești personale în mărime de 100 000,00 ruble rusești - echivalentul a
37 460,00 lei.

Prin hotărârea din 16 august 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul central, a fost
admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Garmaliuc.

S-a încasat de la Iulia Repeșco în beneficiul lui Viorel Garmaliuc mijloacele bănești în mărime de 37 460,00 de lei și cheltuieli de judecată în sumă de 1 128,00 lei.

La 16 august 2017, Iulia Repeșco ulterior, la 14 septembrie 2017 Elvira Garmaliuc au depus cererile de apel împotriva hotărârii din 31 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediu central.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, cererile de apel au fost admise, casată hotărârea din 16 august 2017 a Judecătorei Soroca, sediul central și pronunțată o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Garmaliuc a fost respinsă.

În susținerea poziției sale instanța de apel a menționat că, instanța de fond incorect a apreciat probele prezentate de părți, ajungând la o soluție eronată a cauzei.

La adoptarea soluției instanța de apel a reținut că, Viorel Garmaliuc nu a prezentat instanței probe care ar confirma temeinicia pretențiilor înaintate.

Instanța de apel a relatat că, concluziile instanței de fond contravin probelor administrate în cadrul judecării cauzei și a menționat despre obligația ambelor părți de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept teme a pretențiilor și obiecțiilor sale.

La 18 iunie 2018 Viorel Garmaliuc a declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată.

În acest sens, recurentul a reiterat că instanța de apel nu a dat o apreciere corectă a probelor prezentate în cadrul examinării cauzei.

Recurentul Viorel Garmaliuc consideră, că reclamata Iulia Repeșco este obligată să-i întoarcă banii.

A solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs a reținut, că decizia integrală a instanței de apel din 22 martie 2018 a fost expediată în adresa părților la 24 mai 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere nr.10581 (f.d.88), fiind recepționată de către Viorel Garmaliuc la 29 mai 2018 ce se atestă prin semnătura recurentului aplicată pe avizul de recepție nr.DS3100044865AS (f.d. 93).

Astfel, recursul declarat la 18 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Viorel Garmaliuc în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege

care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra

Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Viorel Garmaliuc este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Viorel Garmaliuc, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de Viorel Garmaliuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean